

Posudek vedoucího bakalářské práce
Horažďovice za třicetileté války
Vojtěch Fencl

Bakalářská práce Vojtěcha Fencla náleží ke korpusu studií o raně novověkých Horažďovicích, jež byly na KHI zadány s cílem vytvořit podrobný přehled dějin tohoto významného a lidnatého poddanského města českého jihozápadu v 16. – 18. století. V autorově případě byla volba zohledněna jeho zájmem o třicetiletou válku. Vzhledem k tomu, že se jedná o práci bakalářskou s potenciálním rozšířením při diplomovém zadání, předpokládalo se primárně zpracování dostupné literatury a edic pramenů s prvními sondami do archivních zdrojů.

Struktura práce je logická a opírá se o podobně zaměřené knihy. Po úvodu a nastínění městských dějin do pojednávaného období následuje výklad o válečných událostech za stavovského povstání, ve 20., ve 30. a nakonec ve 40. letech, aby poté V. Fencl pokračoval hospodářstvím, demografickou problematikou, všedním dnem ve městě za války, náboženskými poměry a městskou správou a soudnictvím.

První kapitola jistě nemusela být rozdělena na podkapitoly o prvních zmínkách a o vývoji města od jeho počátků, naopak však měla přinést zásadní informace (byť i jen stručně) pro dobu předbělohorskou, která je tu bohužel zcela opomenuta. Autor se totiž spokojil jen s přehledem horažďovické vrchnosti a na nástin hospodářské, demografické, sociální a kulturní situace zcela rezignoval.

V době stavovského povstání sleduje přednostně (a pochopitelně) událost z roku 1619, kdy bylo město císařskými dobyto, vypleněno a vypáleno, jak to zaznamenal ve svém známém pamětním zápise i městský písař Daniel Azaf (nikoli Azaš, jak se uvádělo dříve a jak jej zná i autor). V letech 20. se V. Fencl věnuje zvláště změně majitelů, pobytům císařských vojsk a dalšímu požáru města; v letech třicátých končí už v jejich polovině (?!), zatímco v letech 40., kdy se v regionu i v samotných Horažďovicích objevili opakovaně Švédové a vojenská zátěž vyvrcholila, je výklad přece jen podrobnější a kromě kompilované literatury jsou do něj zahrnuty i poznatky z archivních pramenů. Lze říci, že právě zpracování posledních válečných let je z celé práce nejpřínosnější a nejzdařilejší.

Naproti tomu kapitola o hospodářství je poměrně chaotická, což dokazuje i zařazení „ekonomie“ (jde o synonymum!) do podkapitoly. Zde by lepší strukturování bylo záhodné, stejně jako lepší osvětlení si základních pojmů – např. o „příjmech z cestovního ruchu“ v první polovině 17. století skutečně nelze hovořit. Informace o češích vycházejí jen z prací K. Němce a J. Škudrnové, jsou všem dostačující. Stať o majitelích města za války by bylo vhodnější začlenit do úvodu než k pojednání o demografii, resp. o sociálním složení obyvatelstva. Zde se V. Fencl opírá o berní rulu a tento zdroj vcelku zdařile interpretuje. Ve zbylých částech (všední den, náboženství, správa a soudnictví) se opět spokojuje s kompilací, zvláště Němce a Škudrnové, případně L. Sýkorové a několika málo dalších. V závěru najdeme shrnutí nejvýznamnějších poznatků i autorovo vědomí, že vlastně na jednom místě pro přehlednost shromáždil zatím jen již známá fakta. Rozhodně se mu zde tedy otevírají možnosti navázání a dalšího výzkumu, tentokrát již primárně v archivních fondech.

Uznání zaslouží logická struktura a dobrá orientace v problematice (včetně korektního psaní tehdejších generálů a dalších současníků), horší je to již s literárními obzory – ty jsou vskutku maximálně stručné. Tím pádem autor nemohl podniknout ani jistě žádoucí komparaci s nějakým dalším českým městem. Bohužel, největší slabinou celé práce je její jazyková stránka. Zvláště ortografie, psaní velkých a malých písmen a koncovky jsou velkou autorovou slabinou, kterou svou práci bohužel velmi sráží (stačí se podívat jen na popisky obrazových příloh). Z toho důvodu práci hodnotím jen jako **dobrou**.

V Plzni dne 20. května 2017

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

